

ŻYCIE EWANGELIA

NIEDZIELA MIŁOSIERDZIA BOŻEGO, *A* J 20,19-31 * 16.04.2023 (607)

Wieczorem w dniu zmartwychwstania, tam, gdzie przebywali uczniowie, choć drzwi były zamknięte z obawy przed Żydami, przyszedł Jezus, stanął pośrodku i rzekł do nich: «Pokój wam!» A to powiedziawszy, pokazał im ręce i bok. Uradowali się zatem uczniowie, ujrawszy Pana. A Jezus znowu rzekł do nich: «Pokój wam! Jak Ojciec Mnie posłał, tak i Ja was posyłam». Po tych słowach tchnął na nich i powiedział im: «Weźmijcie Ducha Świętego! Którym odpuszcicie grzechy, są im odpuszczone, a którym zatrzymacie, są im zatrzymane». Ale Tomasz, jeden z Dwunastu, zwany Didymos, nie był razem z nimi, kiedy przyszedł Jezus. Inni więc uczniowie mówili do niego: «Widzieliśmy Pana!» Ale on rzekł do nich: «Jeżeli na rękach Jego nie zobaczę śladu gwoździ i nie włożę palca mego w miejsce gwoździ, i ręki mojej nie włożę w bok Jego, nie uwierzę». A po ośmiu dniach, kiedy uczniowie Jego byli znowu wewnątrz domu i Tomasz z nimi, Jezus przyszedł, choć drzwi były zamknięte, stanął pośrodku i rzekł: «Pokój wam!» Następnie rzekł do Tomasza: «Podnieś tutaj swój palec i zobacz moje ręce. Podnieś rękę i włoż w mój bok, i nie bądź niedowiarkiem, lecz wierzącym». Tomasz w odpowiedzi rzekł do Niego: «Pan mój i Bóg mój!» Powiedział mu Jezus: «Uwierzyłeś dlatego, że Mnie ujrzałeś? Błogosławieni, którzy nie widzieli, a uwierzyli». I wiele innych znaków, których nie zapisano w tej księdze, uczynił Jezus wobec uczniów. Te zaś zapisano, abyście wierzyli, że Jezus jest Mesjaszem, Synem Bożym, i abyście wierząc, mieli życie w imię Jego.

Mniej miłosierdzie dla nas. Bo słabi jesteśmy, choć się staramy. Mniej miłosierdzie dla nas. Bo grzech, nie jest nam obcy. Mniej miłosierdzie dla nas. Bo upadamy, choć nie chcemy. Mniej miłosierdzie dla nas. Choć nam brakuje miłosierdzia. Mniej miłosierdzie Panie. Mniej miłosierdzie dla nas. Mniej miłosierdzie dla świata całego. Gdy człowiek ufa światu ... Ja, Tobie ufam Jezu. A ty, komu ufasz w życiu? [De News, Architektki ducha]

ZADANIE NA TYDZIEŃ

Do przemyślenia: Dlaczego podziwiamy ludzi wiary? Dlaczego wyobraźni i rozumowi jest „nie po drodze” z wiarą? Czego możemy nauczyć się od pierwotnego Kościoła?

Do wykonania: Będę często powtarzał akt wiary: „Wierzę w Ciebie, Boże żywy, w Trójcy jedyny, prawdziwy; Wierzę, coś objawił Boże, Twe słowo mylić się nie może”.

KALENDARZ LITURGICZNY

17.04 (poniedziałek) Wspomnienie św. Stefana Hardinga, opata

Ur. ok. 1059 r. w Merriott w Anglii, a zm. 28 marca 1134 r. w opactwie Cîteaux. Stefan

Harding zdobył wykształcenie religijne w benedyktyńskim opactwie w Dorset. Spędził tam kilka lat. Porzucił jednak klasztor na skutek zwątpienia i udał się do Szkocji. Po kilkunastu miesiącach odzyskawszy wiarę zaczął pielgrzymować. Przemierzając Francję, zatrzymał się w Molesme i wstąpił do opactwa benedyktyńskiego. Przekonał przełożonego św. Roberta, by założyć nową wspólnotę zakonną prowadzącą bardziej surowe i wymagające życie. W 1098 roku powstała w Cîteaux nowa wspólnota, z której rozwinął się zakon cystersów Stefan został przełożonym zakonu, a w 1109 roku opatem. Ideą zakonu był powrót do pierwotnej benedyktyńskiej reguły. Główny nacisk położony był na dyscyplinę i bezwzględne podporządkowanie mnichów przełożonym. Stefan Harding jest uważany za autora Carta Caritatis - dokumentu regulującego wzajemne stosunki między opactwami cysterskimi (w tym czasie było ich już 13) oraz zasady życia zakonnego. Dokument ten jako uściślający i uzupełniający ustalenia z 1100 roku zatwierdził papież Kalikst II w roku 1119. W 1133 roku zrezygnował z funkcji przełożonego ze względu na swój wiek (był prawie niewidomy). Zmarł w wieku ok. 75 lat. Służył domowi w Cîteaux przez 25 lat. W chwili jego śmierci cystersi mieli już dwanaście klasztorów we Francji i Anglii.

18.04 (wtorek) Wspomnienie św. Apoloniusza, męczennika

Został ścięty za wiarę około r. 185, w czasie panowania cesarza Kommoda (180-188) oraz sprawowania funkcji prefekta pretorium przez Perennisia (183-185). Będąc przesłuchiwanym przez tego ostatniego, Apoloniusz, który był mężem uczonym, biegłym w filozofii, wygłosił ze swadą apologię religii chrześcijańskiej. Mówi nam o tym krótko Euzebiusz w swej Historii kościelnej (5, 21) oraz w zaginionym zbiorze akt męczeńskich. Zbiór ten oparty był niewątpliwie na opisie, odkrytym w ormiańskiej i greckiej wersji pod koniec XIX w.

19.04 (środa) Wspomnienie św. Elfega, biskupa i męczennika

Urodził się w rodzinie szlacheckiej. Wcześniej zrezygnował z życia świeckiego i wstąpił do klasztoru. Po kilku latach został pustelnikiem. W roku 984 został wybrany biskupem Winchesteru, a w 1006 r. został mianowany biskupem Canterbury. W tym czasie Duńczycy najeżdżali na Anglię, grabili i obracali w perzynę kraj, spalili katedrę w Canterbury, a biskupa zamordowali 19 kwietnia 1012 roku.

21.04 (piątek) Wspomnienie św. Anzelma, biskupa i doktora Kościoła

Św. Anzelm z Canterbury urodził się w 1033 roku w Aoście (Północne Włochy). Wstąpił do benedyktynów w Le Bec w Normandii, gdzie został później opatem. Jako arcybiskup Canterbury walczył nieugięcie w obronie wolności Kościoła w Anglii, za co był dwukrotnie wypędzony. Całe życie gorliwie dążył do poznania Boga w świetle wiary i w świetle rozumu. Umarł 21 kwietnia 1109 roku. Relikwie św. Anzelma do dziś spoczywają w katedrze w Canterbury.

WARTO WIEDZIEĆ

AKT ZAWIERZENIA ŚWIATA BOŻEMU MIŁOSIĘRZDIU PRZEZ ŚW. JANA PAWŁA II.

Boże, Ojczy miłosiemy, który objawiłeś swoją miłość w Twoim Synu Jezusie Chrystusie, i wylałeś ją na nas w Duchu Świętym, Pocieszycielu, Tobie zawierzamy dziś losy świata i każdego człowieka. Pochyl się nad nami grzesznymi, ulecz naszą słabość, przezwycięż wszelkie zło, pozwól wszystkim mieszkańcom ziemi doświadczyć Twojego miłosierdzia, aby w Tobie, Trójjedyny Boże, zawsze odnajdywali źródło nadziei. Ojczy Przedwieczny, dla bolesnej męki i zmarłychychwstania Twojego Syna, miej miłosierdzie dla nas i całego świata! Amen.